

РЕШЕНИЕ

№ 26315

гр. София, 07.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63
състав, в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8372** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба от М. Г. М. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед рег. № 228з-663/11.07.2024г., издадена от Началника на 04 РУ – СДВР, с която на основание чл. 204, ал. 4, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 2 и чл. 200, ал. 1, т. 11 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР), на същата е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“, за срок от 6 /шест/ месеца.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, като издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона. Подробно се аргументират нарушения сочещи, че оспорената заповед е незаконосъобразна в условията по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Иска се отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа подадената жалба, като моли съда да я уважи по изложените в нея съображения. Не претендира разноски. Ответникът - Началник на 04 Районно управление при СДВР, чрез юрк. В., оспори жалбата изцяло, като поддържа в ход по същество законосъобразност на оспорената заповед на всички основания, иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приетата административна преписка, в частност справката от кадровото дело /досие/ на служителя, че М. М. е заемала длъжност полицейски инспектор, в IV степен в група Териториална полиция Л. (ТП – Л.), на сектор "Охранителна полиция" към 04 РУ - СДВР, на която длъжност е преназначена със заповед считано от 24.04.2015г., като в справката се съдържат данни за работа в системата на МВР от 1996г. - за награда, като са изброени общо 15 награди през годините, последната от 2021г. По време на службата си М. имала наложени дисциплинарни наказания "писмено предупреждение " със заповед от 2003г. и "порицание" със заповед от 2011г., наложените 5 дисциплинарни наказания са заличени с протокол по чл. 213, ал. 1 ЗМВР.

Видно от протокол от 03.08.2015г., инспектор М. М. се е запознала със специфична длъжностна характеристика за длъжността полицейски инспектор VI - IV степен в група "Териториална полиция", на сектор "Охранителна полиция" и участък към РУ - СДВР, а съгласно протокол от 30.11.2018г. на 27.11.2018г. М. М. в качеството ѝ на полицейски инспектор при 04 РУ - СДВР, се е запознала със Заповед № 8121з-1013/08.08.2017г. на министъра на вътрешните работи за утвърждаване на "Вътрешни правила за организацията на документооборота в Министерството на вътрешните работи" и Вътрешни правила за организацията на документооборота в Министерството на вътрешните работи".

От докладна записка с рег. № 228р-9579/29.03.2024 г. от гл. инсп. И. Я., началник на сектор ОП при 04 РУ – СДВР става ясно, че е постъпила преписка от СРП, относно неизпълнение на служебни задължения от страна на инспектор М. М. по повод дадени указания от наблюдаващия прокурор по пр.пр. № 6478/2024г. В тази връзка наблюдаващият прокурор е възложил да бъде извършена проверка, с оглед посочени в постановлението данни.

Със заповед № 228з-265 от 17.05.2024г. на началника на 04 РУ-СДВР е сформирана Комисия, на която е разпоредено на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР да извърши проверка. Резултатите от извършената проверка са обективирани в справка с рег. № 228р-15753/31.05.2024г. От същата е видно, че в хода на производството са събрани и приобщени документи както служебно събрани от комисията, така и такива във връзка с доводите на служителя, изложени в обяснението 12.04.2024г.

Установено е, че на 05.02.2024г. в Софийска районна прокуратура е постъпил сигнал за заплахи и закани. С постановление на прокурор И. Б. от 07.02.2024г. е назначена предварителна проверка, възложена на полицейски служители на 04 РУ-СДВР с определен срок за извършване от 30 дни. Определена да извърши проверката е М. М.. Проверката е приключена от инспектор М. на 11.03.2024г. с изготвяне на докладна записка.

Въз основа на цялостен анализ на събраните доказателства, Комисията приема, че за периода от 13.02.2024г. до 11.03.2024г. М. М. не е изпълнила в цялост дадените от наблюдаващия прокурор указания по пр.пр. № 6478/2024г., като при снемане на сведения от К. Б. и К. И. не са изяснени всички факти и обстоятелства по случая.

На 08.04.2024г. с покана с рег. № 228р-10116/04.04.2024г. М. М. е запозната със заповедта за извършване на проверка и е предоставена възможност в срок до

15.04.2024г. да предостави писмените си обяснения, както и да представи доказателства за твърдените от нея факти и обстоятелства. На 12.04.2024г. в деловодството на 04 РУ - СДВР е депозирано писмено обяснение рег. № 228р-10999/2024г. от инспектор М. М., в което твърди, че в предявената и заповед за извършване на проверка на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, не се съдържат данни кое длъжностно лице с изготвило докладна записка рег. № 228р-9579/2024г., не са посочени конкретните указания, които не са били изпълнени, в какъв срок и какви са основанията довели до отстраняването и от проверката от наблюдаващия прокурор. Счита, че липсата на тези данни нарушават правото и на защита.

На 10.05.2024г. на инспектор М. М. е връчена покана рег. № 228р- 13272/09.05.2024г. за запознаване със заповед № 2283-368/30.04.2024г. на началника на 04 РУ-СДВР за удължаване на срока за извършване на проверката, образувана със заповед № 2283-265/2024г., като на същата е предоставена възможност в срок до 14.05.2024г. да предостави допълнителни сведения или възражения. Такива не са постъпили.

На 04.06.2024г. на инспектор М. М. е връчена покана рег. № 228р-15884/03.06.2024г., за запознаване с обобщена справка рег. № 228р-15753/2024г. като на същата е предоставена възможност в срок от 24 часа, след запознаването, да предостави допълнителни сведения или възражения, относно отразената в справката фактическа обстановка, правна квалификация на деянието и предложеното наказание. На 05.06.2024г. е постъпило възражение от инспектор М. Г. М., относно справка рег. № 228р-15753/2024г. Проверяващата комисия е извършила допълнителна проверка, като е изследвала изложените от нея твърдения и не е уважила направените възражения, за което е изготвено становище рег. № 228р-17862/17.06.2024г., което е прието с резолюция на Дисциплинарно наказващия орган - Началника на 04 РУ - СДВР.

На 19.06.2024г. отново и е връчена покана за даване на писмени обяснения, като същата е депозирила обяснения или изслушване от дисциплинарно-наказващия орган, но такива не са постъпили, както и не се е възползвала от правото си на изслушване.

Въз основа на констатациите по извършената проверка и изготвена справка рег. № 228р-15753/31.05.2024г., писмените доказателства, събрани в хода на проверката, писмените обяснения, административно-наказващия орган е приел за установено следното нарушение:

- нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, а именно: “неизпълнение на служебните задължения;”, като същото се явява съставомерно по смисъла на чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, а именно: „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители” , за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „Порицание“.

С тези мотиви е издадена и процесната Заповед рег. № 228з-663/11.07.2024г. от Началника на 04 РУ – СДВР. Заповедта е редовно връчена лично срещу подпис на държавния служител на 06.08.2024г.

При така установените факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения

административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл.146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР - Началник на 04 РУ-СДВР. Спазени са изискванията за форма и съдържание на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, както и срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР и чл. 205, ал. 6 от ЗМВР.

Дисциплинарното наказание е наложено при спазване на регламентирания с чл. 195 ЗМВР срок. Процесното дисциплинарно нарушение е извършено в 13.02.2024г. до 11.03.2024г., а заповедта е издадена на 11.07.2024г. Съгласно чл. 196, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В случая дисциплинарнонаказващия орган е установил извършването на нарушението на 28.05.2024г., когато първоначално материалите по дисциплинарната проверка са постъпили при ДНО. Едновременно с това е спазен и едногодишният срок, който е започнал да тече от извършване на нарушението.

Независимо от това, съдът намира, че оспореният акт е издаден при противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби на закона, по следните съображения:

В процесния случай от фактическа страна в заповедта е изброено деяние, осъществено под формата на бездействие: неизпълнение в цялост на писмените указания на наблюдаващия прокурор при снемането на сведения.

Съдът констатира неизпълнение на задълженията от дисциплинарно наказващият орган по чл. 206, ал. 4 от ЗМВР за формиране на изводи, относно наличието или липсата на основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя след анализ на всички събрани доказателства в дисциплинарното производство, включително и на представеното от М. М. писмено обяснение на 12.04.2024г. Преценката е едностранчива, като са игнорирани сведенията на инспектор М. за липсата на посочени конкретните указания, които не са били изпълнени, в какъв срок и какви са основанията довели до отстраняването и от проверката от наблюдаващия прокурор. На следващо място, оценъчната дейност на дисциплинарно наказващият орган не е обхванала анализ на обстоятелството, че със след като е налице отказ от компетентния прокурор за започване на досъдебно производство, както и при положение, че липсват дадени от негова страна задължителни указания за установяване на допълнителни факти по преписката, не е възможно в рамките на извършена след време дисциплинарна проверка, да се правят заключения за липса на извършени действия по случая.

В заповедта не е посочено формално място на нарушението, както и времето на извършване на всяко от изброените деяния, като не се съдържат включително данни относно срока за изпълнение на всяко от дадените от наблюдаващия прокурор писмени указания, след изтичането, на който указанието да се счита неизпълнено.

Изложеното налага извода, че административният орган, въпреки дадената му възможност и конкретни указания по реда на чл. 171, ал. 4 от АПК, не можа да установи в цялост, съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, съществуването на фактическите основания, посочени в оспорената заповед и изпълнението на

законовите изисквания при издаването ѝ. Административният акт, следва да отговаря на критериите, очертаващи законовия му статут. Тези изисквания са регламентирани в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като изпълнението им съставлява основание за отмяна. В случая, независимо, че в заповедта са описани множество факти, свързани с дисциплинарната проверка, не става ясно какво точно от дадените от прокурора указания не е изпълнила инспектор М., както и в какво точно се изразява изпълнението на служебните и задължения. Тези обстоятелства мотивират съда да приеме, че оспореният акт не съдържа ясни и точни мотиви.

Основателни са и останалите възражения в жалбата за нарушение на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Преди да наложи едно конкретно по вид и размер дисциплинарно наказание, дисциплинарнонаказващият орган следва да извърши обективна и пълна преценка на всички събрани по случая доказателства и въз основа на установените чрез тях релевантни обстоятелства да вземе въпросното решение - дали се следва наказание, както и какво следва да е то по вид и размер. Не е направена преценка на обстоятелствата по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, не са изложени съображения за формата на вината, липсват мотиви относно определеното дисциплинарно наказание, като вид и размер. Бланкетно е обсъдена тежестта на нарушението. Не е ясно и защо при граница на срока на наказанието от шест месеца до една година по чл. 200, ал. 2 от ЗМВР, на служителя е наложен именно срока от 6 месеца.

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна, поради което същата и на основание чл. 172, ал. 2 АПК следва да бъде отменена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Г. М. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед рег. № 228з-663/11.07.2024г., издадена от Началника на 04 РУ – СДВР, с която на основание чл. 204, ал. 4, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 2 и чл. 200, ал. 1, т. 11 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР), на същата е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“, за срок от 6 /шест/ месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: